

LO GERONÉS

SETMANARI DE AVISOS Y NOTICIES

PORTA-VEU DEL «CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA»

PREU DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1	pesseta	trimestre
Fora	1'25	id.	id.
Estranger	1'50	id.	id.

Un número 10 cèntims

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

CORT-REAL 7-1.º

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanari

Any 4.º

Diumenge 25 de Abril de 1897

Núm. 158

SALUTACIÓ

Benvinguts siáu á la nostre noble y hospitalaria ciutat, vosaltres que de tots los indrets de la terra catalana, sense altre impuls que 'l de l' amor sant á la Pàtria y sense altre desitj que 'l de honrarla y servirla, vos havéu congregat á Gerona pera donar testimoni de que viu en los catalans la fé en lo pervindre de Catalunya y aquella tradicional enteresa que creix devant dels obstacles y s' ageganta devant dels perills.

Los catalanistas geronins, que pensém y sentím com vosaltres, que tením los mateixos desitjos y esperances que vosaltres, estém orgullosos d' hostatjarvos y vos doném á tots desde 'l fons de la nostra ánima un abraçada de germanor.

Vulla Deu que 'l vostre digne exemple mogui l' esperit y 'l cor de tots los fills de la nostra terra y contribuhexi á acostar lo die en que veyém reviuire la Catalunya "de nostre anyorament, de nostres esperances y de nostres amors,,.

LA REDACCIÓ

La Premsa Catalanista ab motiu de la Assamblea de Gerona

Lo GERONÉS honra avuy les seves planes, ab los escrits que, accedint á la nostre invitació, han tingut la bondat d' enviarnos la majoria de les publicacions catalanistes que surten á Catalunya. Gracies 'ls hi doném á tots per la consideració que 'ns han demostrat y per la satisfacció que 'ns ha produhit veure l' empressament ab que han acullit la nostra idea, d' aprofitar la celebració de la Assamblea de Gerona pera fer un acte colectiu que, al mateix temps que demostrí la comunitat dels nostres ideals y de les nostres aspiracions, constituhexi un acte de solidaritat ab los acorts y ab la significació de la Assamblea general de Delegats de la *Unió Catalanista* qu' avuy se reuneix en la nostra estimada Ciutat, y quina celebració, axis ho desitjém y ho esperém, serà per' ella un nou títol d' honor que podrà ayadir als altres molts que li mereixen la agraïment de la Patria

Nosaltres, los catalanistes, als qui prevalguentse de la forsa que 'ls dona la possessió del poder la emplean injustament en perseguirnos, y als qui, segurs de la impunitat y de la benevolencia dels poderosos, se rebaxan insultantnos y motejantnos: responém, afirmantnos en les nostres conviccions, proclamant obertament y ab veu ben alta los nostres principis polítichs y protestant ab tota la energia, que 'ns donan les lleys y la rahó, de que s' apliquin als catalanistes les disposicions dictades exclusivament contra 'ls criminals més exacrables.

Aquest es l' objecte de la Assamblea de Gerona, aquesta la seva significació, y á l' un y á la altre 'ns adherim.

Per LO GERONÉS,

JOAQUIM BOTET Y SISÓ.

Senyor Director de LO GERONÉS.

Benvolgut company: no 'm sembla propi que *La Renaixensa* figuri en lo número extraordinari que

's proposan dedicar á la Assamblea Catalanista que 's reunirá en exa ciutat, per la rahó de ser aquesta en part motivada per la persecució de que nostre diari ha sigut víctima.

Me complasch, no obstant, en dirli, que las probas d' afecte qu' hem rebut y las ventatjas qu' han portat á la causa catalanista, nos consolan dels disgustos y perjudicis que sufrim y 'ns donan nou coratge pera seguir, pesi á qui pesi, la campanya qu' anys ha mantenim en favor dels drets y dels interessos de Catalunya.

Per lo demés, disposi de son ver amich y S.

PERE ALDABERT.

Vendrell 19 d' Abril de 1897.

Senyor Director de LO GERONÉS

Amich Betet y entussiasista company:

En proba de que ha sigut altament simpática á la direcció de *L' Art del Pagés* la idea per Lo GERONÉS iniciada, que al moment de rebre la vostra misiva m' ha faitat temps per' agafar la ploma y accedir als desitjos d' un colega tan catalanista, manifestantme en un tot conforme ab lo que resulti de la Assamblea del 2º en vostra immortal ciutat. En tant ho penso aixís, que fa vintiu any no ha cessat en la propaganda de nostres ideals sense titubejar y ab tota la bonhomia de que es capás ma enteresa en los principis que sustento desde que tinch ús de rahó. La publicació per mi fundada, en 1877, ha procurat sempre inclinar l' esperit de la classe pagesa envers als terrsos de que viu, á fi de no allunyarla de sas més preuhadas afeccions, ahont s' hi trovan la llar, la família, la propietat y las creencias arreiadas en mi de la sana moral. ¡Deu fassi que alguna vegada ho hagi lograt, pera bé de la patria catalana!

M' ha tocat figura á la vanguardia, en los temps que nostre exèrcit estava prácticant exercicis de

proba en lo camp patriótic y, á pesar de la trentena d' anys transcorreguts, may han minvat en mi las ganas d' anar endevant en lo cami emprés. Si algun dia me toca seguir á retaguardia, no temin, no, los d' en front que reculi gens ni mica, mentres aleni en mi l' esperit catalá. Allá ahont me portin las circunstancias y mos companys de causa me destinin, no he de faltar á la consigna, sempre que 's tracti de defendre nostres ligitims interessos, pe 'ls que suspiro fa prop de mitja centuria.

Que Deu vos guard y bona salut vos desitja,

FRANCISCO X. TOBELLA.

18 d' Abril de 1897.

TRAVALLÉM

La ilustrada redacció de LO GERONÉS me convidá á deixar sentir ma veu, que es la de *Lo Somatent* de Reus, desde las columnas de son periódich.

Evocar aytal encomanda dos cosas m' hi obligan: lo ver amor que per la Patria, Catalunya, sentho, y la deferencia que 'm mereixen tan distingits companys.

Lo Somatent fa més que adherirse á la felis idea que ha tingut LO GERONÉS, de dedicar son número d' avuy als bons fills de Catalunya que dintre 'ls histórichs murs de la immortal ciutat nos hi trobém aplegats, l' aplaudeix ab totas sas forsas, pocas ó moltas, y fa los més fervents vots pera que l' important acte que en lo Teatre tindrà lloch, dongui millors fruyts dels que nosaltres mateixos, ab tot nostre entussiasme, podém desitjar y esperar.

Buscan los enemichs de Catalunya fer perdre á aquesta la seva nacionalitat propia; volen convertirla en una de tantas desdixadas regions que constituheixen l' Estat espanyol; mes no hi ha cuydado de que aixó siga, mentres en cada població, com en Gerona LO GERONÉS, hi hagi qui desplegant al vent

la nostra senyera, treball de ferm pera la reivindicació de una patria que no més es nostra, dels catalans; de una terra que si produheix es per estar assahonada ab la suhor dels seus fills; de una regió que si relativament es rica, no ho deu á mercès que hagi rebut dels Poders centrals, sino á la activitat y al treball dels seus fills.

Travallém, donchs, tots á una, mentres felicitém de cor als qui nos inician ab aquesta tasca, ja que per ara no es hora de llensar nostre crit de
¡Via fora catalans! ¡Desperta ferro!

FRANCESCH COLOM y ESCODA.

Senyor Director de Lo GERONÉS

M' invitéu, estimat company, á que colobori en nom de *Lo Catalanista* al número extraordinari que Lo GERONÉS vol dedicar al acte que lo Catalanisme ha decidit celebrar en eixa històrica Ciutat pera protestar, ab la virilitat y fermesa propias de la rassa catalana, dels tirànichs procediments empleats per lo Poder Central ab los més genuins defensors y propagandistas del regionalisme catalá, far lluminós que té lo privilegi d' atraures á totas las gents de recte procedir y de conciencia honrada. Per axó voldria ofegar-lo.

Accepto ab gust l' honra que 'n dispenséu y vos en dono grans mercès.

Més perque sia la nota que hi porti *Lo Catalanista* la expressió intimament sentida de tots sos redactors, crech de mon deber y fins oportú en las presents circumstancies, reproduhir una vegada més y en aquesta ocasió desde las columnas del vostre valent setmanari, lo seu Programa de sempre.

Diu aixís:

NOSTRE PROGRAMA

«Es ben concret y vé indicat en lo mateix títol del periódich. Defensar á la Regió Catalana en tot per tot, vetllar per sa dignitat, per sos interessos y sos drets que considerém los més sagrats del mon, propagar son expressió y categorich llenguatge que 'ns sembla 'l més armoniós que existeix, despertar sas gloriosas tradicions històriques que á tants héroes y sabis han immortalisat y enaltir finalment sa llegendarietat en lo que té de característica y apropiada á sas morigeradas y patriarcales costúms.

Es á dir: fer Catalanisme.

Baix tal concepte los nostres esforços se dirigitán á alcançar la Autonomia de Catalunya que desitjém junt ab la de las demás Regions d' Espanya. Que cada una de ellas pugan administrarse lliurement sos respectius bens, fomentantse las sevas fonts de riquesa en proporció á sa conveniencia y necessitat, y valerse de sa propia llegendarietat y usar son natural llenguatge y disposar de tots aquells ressorts interiors exclusivament seus que pogan afavorir en un ó altre sentit son floreixement y son benestar; pero estant lligadas, aixó si, per un dolcíssim llas fraternal de protecció y de defensa baix la mateixa superior gestió d' un Poder comú (ab qualsevol dels dos sistemas monárquich ó republicá), mes ab facultats restringidas no més á aquells assumptos d' interés general que afectan al tot de la Nació, ó be als de las relacions exteriors que son propis del bell conjunt *expontánea y voluntariament* organisat ab lo nom d' «Espanya».

La Redacció

Ab aquest himne se presentá á la pública llum fa deu anys *Lo Catalanista*. Conseqüent en sos propòsits y aspiracions aquest es l' himne que entona cada any pera commemorar son aniversari, y aquest mateix serà l' himne de tota sa vida fins qu' hajám reconquestat, radical y complerta, la Autonomia de Catalunya.

Vostre affm. germá en Patria Catalana.

ANTONI DE P. CAPMANY.

Director de *Lo Catalanista* de Sabadell.

Senyor Director de Lo GERONÉS

La gran florida que, per tot arreu de nostra gaya terra, trau lo catalanisme, impulsant las arts, las ciencias y las lletras y despertant á aquells que tot esperant de bona fé la regeneració de nostra patria fora de nostra gloriosa tradició s' han trovat aclaparats per la triple tiranía d' un cessarisme despòtich, absorvent y centralisador, una oligarquía política, corrompuda y corruptora y una premsa metallisada y venuda als cinch centims; ha exacerbant las iras del poder central que s' han desencadenat contra los més nobles y valents campions de la causa catalana.

L' *Olotí*, que té á gran honra treballar per la reivindicació de nostra patria defensant sempre 'ls ideals regionalistas y combatent á tot hora lo despotisme centralista, ensemps que s' adhereix d' un modo entusiasta á la idea de la quinta Assamblea preparada á Gerona per la Junta Permanent de la Unió Catalanista, protesta una vegada més de las midas repressivas de que han estat obgete algunas publicacions catalanistas

¡Visca Catalunya!

Per L' *Olotí*,

CELESTI DEvesa.

Senyor Director de Lo GERONÉS

¿No es veritat, benvolgut company, que l' esperit patri s' aconhorta al meditar en aquets sants dies la passió, la mort y la resurrecció de Cristo?

Els prínceps dels sacerdots, els farizeus y 'ls escribas, animats de reneúncia contra Jesús, s' aplegaren pera trovar un médi, encara que fos conculcant la lley, pera apoderarse ab *dolo*, diu l' Evangelí, del Fill de Deu y ferlo morir.

El prengueren de nit, sens poguer; el presentaren com si volgués sublevar al poble contra sos dominadors, els romans; «y comensaren á acusarlo dient: L' hem trovat pervertint á la nostra nació y prohibint pagar als tributs á Cessar, y dihent qu' ell es el Cristo ó 'l Rey ungit d' Israel». Al interrogatori capciós de Cayfás, respongué ab dignitat Jesús: «Jo he predicat publicament y devant de tothom: sempre he ensenyat en la sinagoga y en lo temple, ahont concorren tots los juheus y res he dit en secret. ¿Aixó 'm preguntas á mi? Preguntabo als qui han sentit lo que jo 'ls he ensenyat, puig aquets saben tot lo que jo he dit.»

Contra 'l dret vigent en aquell pahís, fou condemnat Jesús á mort. Víctima innocent y propiciatoria, exhalá son darrer suspir en la creu infamant; y mentres Cristo no sols ressucitá, sino que sa doctrina vivifica l' univers enter, els descendents dels que 'l crucificaren van pel mon errants y esma-perduts.

Imatge de la passió de Cristo es lo que passa actualment en nostra Pátria. Descastat el poble pel centralisme, befada Catalunya pels escribas y farizeus de la política y aprofitantse sos pontífices d' una lley que fou promulgada per fins molt diferents, invadeixen sos esbirros el domicili privat al cor de la nit, y tapen la boca als quins ab més valentia y ab rahons irrefutables defensen la Patria. La turba forastera, vessant ódi sos llabis y covant l' enveja en son pit, acusa de bojeria y de separatisme á la premsa y á les associacions més genuinament patriótiques; á les que res els hi val que diariament manifestin que «may lo Catalanisme ha trevallat á l' ombra, pera arribar a la realisació dels seus ideals.»

Els butxins de la Patria saben que tot lo qu' es indispensable pera l' existencia de la societat no mor ni pot morir, y per aixó tractan d' enterrar-la viva; més no 's recordan que l' Historia diu que les nacionalitats tenen també sa Pasqua de Resurrecció.

Ja que la *Unió Catalanista* ha tingut el bon acert d' escullir eixa Ciutat immortal pera reunir l' Assamblea que ha de tractar de les declaracions del Catalanisme ab mótiu de les actuals circumstancies, li prego, en nom del *Setmanari Catalá*, que 'n el periódich de sa molt digna direcció se serverca manifestar, que nostra publicació s' adhereix á dita Assamblea y als acorts que prenga; no per disciplina de partit, sino perque creyém que no poden menos que resultar en bé de Catalunya. atesos l' entusiasme y patriotisme dels delegats.

OLEGUER MIRÓ.

Manresa 16 Abril, Divendres Sant de 1897.

Senyor Director de Lo GERONÉS

Molt senyor meu y distingit company:

En quant á protestar de las disposicions gubernativas presas de un temps ensá en aquesta provincia contra determinadas publicacions y asociaciones catalanistas, *Lo Teatro Catalá* aprofita la ocasió que li ofereix vosté ab sa atenta carta del dia 9, per fer nova protesta ab la més significada energia y, per lo tant, aproba la idea de obtenir lo major número possible de adhesions y ferlas constar juntas en lo periódich de sa digna direcció.

Serveixis, donchs, insertar las presents ratllas á 'l costat de 'ls escrits que han de formar lo número extraordinari de Lo GERONÉS de 'l dia 25 de 'l més corrent.

No ha de ser obstacle per unirse *Lo Teatro Catalá* á la reprobació de la conducta de la Autoritat, la diferencia de criteri que, respecte á la manera de propagar la idea regeneradora pera la patria catalana, existeix entre aquet modést setmanari y *La Unió Catalanista*, en qual obsequi 's publicarà aquell número; puig tots aném á 'l mateix fi, y si avuy *La Unió* créu mellor celbrar Assambleas que nosaltres veuriam ab gust se 's disposessin en forma més propia de la propaganda y adequada del tot á l' esperit públich, que de 'ls jorns de la realisació de nostres ideals comuns; con uns y altres estimém de cor á Catalunya, havem de deplorar de veras tot quan sia destorb pera 'l adveniment de 'ls dias venturosos que per ella desitjém.

Soch de vostre atent y S. S. y affm. am
Q. S. M. B.—Per *Lo Teatro Catalá*, son Director
JOAN PERELLO y ORTEGA

Senyor Director de Lo GERONÉS

Mon respectat amich y company:

La circumstancia de ser *tolerat* el nostre setmanari en la ciutat ahon la premsa catalanista ha gut tant quimeradament mordassada y perseguida podria haver fer pensar als qui no més de nomenadans conexen que la rahó de exa *tolerancia* pot la nostre falta de franquesa y de coratge en la clamació y defensa de les aspiracions catalanistas.

Vosté ja sap que no: que es tolerada *La Veu de Catalunya* per los mateixos set sous perque fos sosposos els nostres companys *La Renaixensa* y *Regionalista*; pero, com que no tots los nostres companys están en lo cas de V., li estimém que 'ns reixi la ocasió de la Assamblea reunida en ciutat, pera dir un colp més, desde les planes son excelent setmanari, que *La Veu de Catalunya* en pau com en guerra manté enlayrada la banderola catalanista ahon son escrites les justes, imprescriptibles y ara més que may sostingudes reivindicacions de Catalunya contra 'ls detentadors de sos drets llibertats, y que, destinada la Assamblea de Gerona á formular una vegada més, y en aquesta hora persecució, aquelles reivindicacions, *La Veu de Catalunya* está completament d' acort ab l' esperit exa Assamblea, aplaudint per endevant les declaracions que acordin fer los Delegats en ella reunir.

Per *La Veu de Catalunya*,

N. VERDAGUER y CALLIS.

Barcelona 21 Abril de 1897.

ADHESSIÓ

Donadas las proporcions esfareidoras que prenent lo desballestament moral y social d' Espanya, es fá precis que 'ls homes de seny clar y noble y las entitats corporativas que 's preocupen pel demá de la patria, analisin las causas fundamentals del aclaparament y agobio general que gradualment es palpa, y procurin buscar solució ab que remediario quan més abiat millor, si no len ferse cómplices del crim de lesa-patria.

Pera refugir aquesta responsabilitat, en cumplimiento d' un dels més ineludibles debers socials per satisfacer la sagrada veu del cor que 'ns manporta á treballar sense treva ni descans pera la regeneració absoluta de la terra catalana; a los catalanistes nos congreguém en aquesta tants conceptes noble y heróica ciutat de Girona.

Los principis fonamentals que informan lo do catalanista son ja prou coneguts de tothom que tingam de repetirlos un per un. Espanya molts suposan per mala fé ó falsa instrucció que han rebut, no es una nació sino un estat compost de varias nacions, com ens ho prova la diversitat de llenguas, caracter, usos, historia, interessos necessitats, etc., que hi ha dintre 'l mateix.

Donchs bé; seguint los verdaders principis de ciologia, á diversas nacions deu haverhi diferents governs.

Fer lo contrari, com actualment passa á Espanya, es suicidarse, perque es impossible que lleys generals s' enmotllin per igual á totas las nacions espanyolas.

Ab l' actual sistema centralisador lo que 's fa anar matant las energias regionals y absorvir se va pera concentrarla al Centre.

La historia 'ns ensenya que desde que á las tiguas nacions se las despossehi de sas peculiaritats llibertats. Espanya ha anat de mal en pitjor. Donchs á reconquerir aquellas, enmotlladas als avensos de la época, pera tornar á adquirir la passada grandesa espanyola, es per lo que treballém los regionalistas tots. Concretantnos nosaltres á lo de casa, volém complerta autonomia de Catalunya com á un medi que enteném hi ha de poguer progressar.

A proclamar aixó y fixar definitivament las bases sobre que 'ns hem de moure, es reunirse en Assamblea la *Unió Catalanista*.

Nosaltres, com á bons patricis, desde ara adherim als acorts que la Assamblea prengui, esperant que serán de resultats beneficiosos é importants pera la causa catalana.

¡Visca la autonomia de Catalunya!

Per *Las Quatre Barras*,

MARIAN C. ROIG.

Senyor Director de LO GERONÉS

El nostre *Butlletí* no és sino un eco fidel del *Centre Excursionista*, que té com a principal objecte l'estudi en tots sentits del terrer català. El *Centre* sempre s'ha associat de cor a tota manifestació expansiva del catalanisme. La nostra missió de recorre Catalunya en tots indrets ens ha ben fet veure els defectes de l'actual organització del país i ens ha convençut de que com més catalana siga millor serà el benestar de la nostra terra.

Per la Redacció del *Butlletí del Centre Excursionista de Catalunya*.

J. MASSÓ Y TORRENTS.

EXEMPLES

La experiència y llarga pràctica que tenim adquirides en la professió que exercim, nos han ensenyat de una manera indubtable y salvas ben claras excepcions, que quan se fá un casament d' hereu ab pubilla no transcorran pas tres generacions sens que un dels dos patrimonis absorbeixi per complert al altre; ab la particularitat de que l' aniquilament va molt més depressa quan dits patrimonis, heretats ó hisendas, radican en comarcas distintas.

¿Quin dels dos es lo que predomina sobre l' altre? Lo de la pubilla generalment si va á viure com succeheix casí sempre á la casa del hereu; lo de aquest en lo cas excepcional de tenir la debilitat de anar á viure á la casa de la pubilla.

En efecte; al principi d' efectuat lo matrimoni tot vá bé; la pubilla no viu á la casa, pero sos pares continuan al davant d' ella y de res se 'n ressent la administració de las fincas; pero lo dia que faltan aquells, lo gendre al principi prou s' esforça pera que 'l fondo no demereixi en res, mes la hisenda es llunyana, los viatjes han d' esser freqüents, lo temps escasseja pera dur un home sol la direcció de duas hisendas y no cal dir la que 'n vá á menos; alguns anys després calcula que lo mellor es posarhi un administrador, que s' hi va enriquint mentres l' amo s' hi empobreix; morta la pubilla y 'l seu marit queda lo fill; los bens procedents de son pare los veu cada die, los de la mare una vegada al any pera recullir los fruyts y ab prou feynas; ab las vicissituds del temps venen deutes, malas cullites, s' han de pagar dos y lligitimas; se fa precis desmembrar lo patrimoni y tan per tant vivint al Panadés es millor desferse de las fincas que té al Priorat provenients dels avis materns. Y veus aquí decretada la sentència que condemna á mor als bens del pubillatge.

* * *

Ja 'm sembla que alguns dels lectors se preguntaran: ¿Y qué té que veure aquest qüento ab lo regionalisme?

A lo qual los respondrem: Si quan se va fer la unió de nostre Principat y Aragó ab Castella, mitjansant lo casament dels Reys Catòlics, sellat ab aquella célebre frase *tanto monta, monta tanto Isabel como Fernando*, tan aviat oblidada per part dels castellans, En Ferran, l' hereu com si diguésem, no hagués tingut la debilitat d' anar á viure á casa de la pubilla y hagués obligat á aquesta á viure á la casa de aquell, es dir, que la pubilla com era natural hagués anat á la casa del hereu, altre gall nos cantaria; altra hauria estat la influencia que Catalunya haguera exercit y la preponderancia que hauria tingut la expansió del esperit polítich català tant diametralment oposat al absorbent centralisme y assimilació de la rassa castellana!

Dr. de *El Vendrellense*,

JAUME RAMON.

NOSTRE REGIONALISME

Senyor Director de LO GERONÉS

Molt senyor nostre: *Lo Teatro Regional* en qual nom parlo, es regionalista convensut, y si be la seva esfera d' acció gira al entorn del moviment artístich y en particular dedica sa atenció á la propagació y sosteniment del teatro propi de Catalunya. no per aixó dexan de serli simpáticas totas aquellas manifestacions de caracter català encaminadas á lograr pera la nostra aymada terra l' usdefruyt de una autonomia política agermanada ab los avensos dels temps presents.

En tal sentit y desde 1880, molt avans que *Lo Teatro Regional* vegés la llum, habém treballat ab ardor, en incorporacions y en periòdichs, sense decaure may lo nostre ànim y alentant sempre la confiança en la reconquesta dels drets de la Patria.

Som donchs catalanistas, y 'ns lligan ab nostres

companys de causa totas aquellas simpatias sentidas en lo fons del cor dels homes que 's proposan en fi comú.

Es tot lo que tenim de dir á V. contestant á la seva atenta petició.

Per la Redacció de *Lo Teatro Regional*.

J. BRÚ SANTCLEMENT.

Barcelona 20 Abril de 1897.

Deu, Patria y Familia

Sense la fé y 'l temor de Deu, sense l' entusiasme y desprendiment per la Patria y sense l' amor y carinyo per la Familia, no es possible la vida de cap societat regularment organizada, ni se compren la existencia d' un poble que vulgui gosar de pau y llibertat. Es, donchs, digne d' elogi tot quan se fassi pera enlayrar y portar á la pràctica aquells tres hermosíssims ideals.

Lo Catalanisme que tendeix á conseguir aquest fi, se fá acreedor de que sia respectat pels seus enemics, atés pels indiferents y apoyat per tots quans de bona fé s' interessin pel pervindre de Catalunya.

Lo Catalanisme com idea noble y generosa que es, forsosament ha de obrirse pas malgrat las persecussions que sofreixi; y la seva implantació ha de salvar la Patria Catalana del desgavell á que l' han conchuida los mals governs centralistas. Los catalanistas, treballant pera reconquerir per' ellas perdudas llibertats, se fan mereixedors d' esser considerats com á bons fills de Catalunya.

Y puig que es axis, aném poch á poch marcant les fitas del camí que s' ha de recorre pera conseguirho, aplegantnos al efecte en Assamblea totas las vegadas que sia necessari, y sempre sian los acorts presos ab completa serenitat d' esperit, no tenint lo pensament may fixo en cap partit polítich y si tant sols en lo que més convinga á Catalunya.

Los catalanistas de la comarca de la Costa de Llevant, saludan ab entusiasme als catalanistas de Gerona, desitjant la major éxit á la próxima Assamblea que 'l dia 25 s' ha de reunir en la immortal ciutat.

Per *La Costa de Llevant*,

MARIANO SERRA.

Canet de Mar, 15 Abril 1897.

Senyor Director de LO GERONÉS

Una disposició dictada contra 'ls criminals dinamiters, ha servit pera perseguirnos fins al estrém de no respectar ni la llealtat de nostres conviccions, ni la honradesa de nostres procediments, ni 'l dret de propietat de nostra empresa, ni tot aquell munt de llibertats.... que 'ns deixan disfrutar quan convé á la omnipotencia madrilenya.

Callats, estariam, si nostre entusiasme no 'ns hagués trobat medis de seguir nostra campanya ab més coratge que may.

Nostra suspensió, per mes que 'ns hagi perjudicat, no 'ns ha causat cap pena. A *Lo Regionalista* de Barcelona ha succehit lo de Gerona, que compta ab molts més llegidors que 'l primer.

A la suspensió de *La Renaixensa* y á la nostra, debem las memorables manifestacions catalanistas de Barcelona y 'ls insults de la premsa de Madrid. Aquets dos fets sols podrian deixarnos ben contents per nostra suspensió.

Pero la reunió de la Assamblea Catalanista de Gerona, conseqüencia també de las barroeras disposicions dictadas contra 'l Catalanisme, acaba d' omplirnos de satisfacció.

Per xó 'ns hi adherim de cor y ànima y ab l' entusiasme més ardent vindrem á Gerona, convensuts de venirhi á fer un gran bé á la dignitat de nostra anyorada Catalunya: la Catalunya de la llibertat y del avens, la democrática per excelencia, la que fou y demá serà exemple dels pobles lliures y la que en tot temps ha estat tan activa y feynadora com gelosa de sos drets y de sa personalitat nacional.

En nom de la ex-Redacció de *Lo Regionalista* de Barcelona (suspés).

LLUIS MARSANS

L' ATRÁS DE CASTELLA

Estém sofrint el domini de una cultura molt inferior á la nostra, en tots els rams de l' activitat humana. En l' estat espanyol, en política dominan encare las corrents del segle passat; en lo militar reverdeixen las desastrosas campanyas dels Felips; en administració estém á l' altura del Marroc ó l'

Afganistan; nostra ciencia es enterament nula, y en literatura regna una decadencia espantosa.

Catalunya, avuy per avuy, es com un membre viu en un cos mort. Convé sortir de tanta descomposició.

Referintnos únicament al moviment literari, deixant apart els immensos beneficis que ens reportaria una vida autònoma en quan á lo polítich y administratiu, el nivell intelectual y fins moral de Catalunya s' elevaria d' una manera sorprenent. Lliures de la imposició dels elements castellá y andalus qu' ens ofega en totas las manifestacions de l' inteligencia, seria tasca fácil y profitosa combatre y enderrocar aviat la premsa castellana, més p' el seu fondo que per sa llengua; logriariam fer impossible la vida d' aqueixas companyias de zazueta per horas, miserable exposició de estupidesas humanas, escarni de pobles il·lustrats y profanació de colisseus; procurariam contrarrestar ab profitosas lecturas catalanas l' extens moviment literari castellá, compost casi exclusivament de narracions insubstancials, y en fi, del poble catalá, educat en escolas catalanas ahont se ensenyés catalá en forma y en esperit, á la segona generació hauria desaparegut aqueixa Catalunya ambigua, plena d' elements extranyos y nocius, pera donar lloch á l' hermosa resurrecció de l' antiga civilització catalana, orgull dels passats segles y admiració de l' historia.

Éls que estimém á Catalunya, donchs, devem treballar pera conseguir sa completa autonomia dins de la península Ibérica, única manera de alcansar per' ella dias de gloria y prosperitat.

Per la Redacció de *La Nova Catalunya*,

JOSEPH ALADERN.

Alcover, 15 Abril 1897.

CENTRE CATALANISTA DE GERONA

Y SA COMARCA

AVIS ALS SOCIS

La Junta Directiva, ab motiu de la celebració en nostre ciutat lo diumenge, die 25 d' aquest mes, de la Assamblea general de Delegats de la Unió Catalanista, prega á tots los socis se servixin concórrer á la arribada dels trens del matí del dit die á les estacions dels ferrocarrils, pera rebre als senyors Delegats que arrivin pera pendre part en la Assamblea, que's verificará en lo Teatre Principal baix la següent orde:

A las deu del matí: Constitució de la Assamblea.

A dos quarts de tres de la tarde: Deliberació y votació sobre 'l tema: DECLARACIONS DEL CATALANISME EN LAS ACTUALS CIRCUNSTANCIAS.

Nota.—Tots los asientos de platea se reservan pera 'ls senyors Delegats, que presentaran al entrar l' ofici de nombrament. Pera la premsa se reserva lo lloch destinat usualment á la orquesta. Quedan á la disposició del públich los palcos de platea, primer y segon pis y 'l tercer pis.

La entrada als llochs reservats será pel pasillo central.

A dos quarts de set del vespre: Se solempnizará la celebració de la Assamblea ab un sopar en lo Centre Catalanista, en lo que hi pendrán part los socis del Centre y 'ls catalanistas forasters.

Nota.—La inscripció pera pendre part en lo sopar estará oberta en lo Teatre durant la sessió de la Assamblea del matí, y acabada aquesta en lo Centre.

A las nou de la nit: Funció catalana en lo Teatre Principal, dedicada als Delegats de la Assamblea Catalanista.

Nota.—Se recomana á tots los que vulguin assistirhi, procurin pendre localitat ab anticipació. Pels senyors Delegats y demés forasters estará obert lo despatx, en lo mateix Teatre, durant la sessió de la Assamblea del matí.

Altres Nota.—Se trovarán llassos ab los colors catalans en los establiments de don Joseph Oriol Carbó (Quatre Cantons) y don Frederich Maresma (Carrer d' Abeuradors).

Gerona 22 d' Abril de 1897

Per A. de la J. D.—*Lo Secretari*,

Joan Vinyas.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT.—*Sessió del 21 Abril.*—(2.ª convocatoriá) —Reunits 5 concejals baix la presidencia del senyor Espuna, pengueren los acorts següents, després d' aprobada la acta de la anterior:

Aprobar comptes per valor de pessetes 267.

